

காலத்தின் அழைப்பு: அருள்பவர் ஆகுங்கள்.

இன்று, அதிமேன்மையான பாக்கியத்தை அருள்பவரும், சகல சக்திகளை அருள்பவருமான பாப்தாதா, எங்கும் உள்ள தனது குழந்தைகளைக் காண்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் மதுவனத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்களாகவோ, இந்தத் தேசத்திலோ அல்லது வெளிநாட்டில் இருப்பவர்களாகவோ இருந்தாலும், நினைவில் இருந்தவண்ணம் செவிமடுத்துக் கொண்டும் பார்த்துக் கொண்டும் இருப்பவர்களுக்கு, நீங்கள் எங்கிருந்தாலும், உங்களுடைய இதயங்களில் நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பாபாவின் முன்னாலேயே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். எனவே, எங்கும் உள்ள குழந்தைகளான உங்கள் அனைவரையும் பார்க்கும்போது பாப்தாதா சந்தோஷப்படுகிறார். நீங்கள் அனைவரும் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள், அல்லவா? குழந்தைகளான நீங்களும் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள். பாப்தாதாவும் சந்தோஷப்படுகிறார். இந்த நிலையான, இதயபூர்வமான உண்மையான சந்தோஷம் முழு உலகிலும் உள்ள துன்பங்கள் அனைத்தையும் நீக்கிவிடும். உங்களுடைய இதயபூர்வமான இந்த சந்தோஷம் ஆத்மாக்களைத் தந்தையை அனுபவம் செய்ய வைக்கும். ஏனெனில், தந்தை ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் சதா சேவையாளராக இருக்கிறார். குழந்தைகளான நீங்கள் அனைவரும் தந்தையுடன் அவருடைய சேவை சகபாடிகளாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அனைவரும் சகபாடிகள், அல்லவா? நீங்கள் தந்தையின் சகபாடிகள். நீங்கள் உலகின் துன்பத்தை நீக்கி, சதா சந்தோஷத்தை வழங்கும் சேவையில் சதா ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சதா சேவையாளர்கள். நீங்கள் நான்கு அல்லது ஆறு மணிநேரத்திற்கு மட்டும் சேவை செய்பவர்கள் அல்ல. நீங்கள் சேவை மேடையில் ஒவ்வொரு விநாடியும் உங்களுடைய பாகங்களை நடிக்கும் கடவுளின் சகபாடிகள் ஆவீர்கள். நினைவு எப்போதும் இருப்பதைப் போன்று, உங்களுடைய சேவையும் சதா நிகழுகிறது. நீங்கள் உங்களை சதா சேவையாளர்களாகக் கருதுகிறீர்களா? அல்லது, நீங்கள் எட்டு அல்லது பத்து மணிநேரத்திற்கு மட்டும் சேவையாளர்களா? இந்த பிராமணப் பிறவி நினைவிற்கும் சேவைக்கும் உரியதாகும். நீங்கள் செய்வதற்கு வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா? நீங்கள் செய்ய வேண்டியது இவ்வளவே! ஒவ்வொரு மூச்சிலும், ஒவ்வொரு விநாடியும், நினைவும் சேவையும் ஒரே வேளையில் இடம்பெறுகிறதா? அல்லது, சேவைக்குரிய நேரம், நினைவிற்குரிய நேரத்தில் இருந்து வேறுபட்டிருக்கிறதா? அவ்வாறு இல்லையல்லவா? அச்சா. நீங்கள் சமநிலையைப் பேணுகிறீர்களா? நீங்கள் 100% சேவை செய்தால், 100% நினைவையும் கொண்டிருக்கிறீர்களா? இரண்டிற்கும் இடையில் சமநிலை காணப்படுகிறதா? வேறுபாடு காணப்படுகிறதல்லவா? கர்மயோகி என்றால் நினைவில் இருந்தவண்ணம் செயல்களைச் செய்பவர் ஆவார். சேவையும் நினைவும் இருக்க வேண்டும். இரண்டிலும் சமமான சமநிலை காணப்பட வேண்டும். சேவையை விட நினைவு அதிகமாகவோ அல்லது நினைவை விட சேவை அதிகமாகவோ இருக்கக்கூடாது. ஆத்மாவும் சரீரமும் மேடையில் இருக்கும்போது, அவை இரண்டும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. அவற்றைப் பிரிக்க முடியுமா? அதேபோன்று, நினைவும், சேவையும் ஒன்றிணைந்திருக்க வேண்டும். நினைவு என்றால் தந்தைக்குச் சமமாக இருத்தல் என்று அர்த்தமாகும். உங்களுடைய சுயமரியாதையின் நினைவும் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் தந்தையை நினைக்கும்போது, நீங்கள் இயல்பாகவே உங்களுடைய சுயமரியாதையையும் நினைக்க வேண்டும். உங்களிடம் சுயமரியாதை இல்லாவிட்டால், உங்களால் சக்திவாய்ந்த நினைவைக் கொண்டிருக்க முடியாது.

சுயமரியாதை என்றால் தந்தைக்குச் சமமாக இருத்தல் என்று அர்த்தமாகும். சம்பூரணமான சுயமரியாதை என்றால் தந்தைக்குச் சமமாக இருத்தல் ஆகும். இத்தகைய நினைவைக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகள், சதா அருள்பவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் எடுப்பவர்களாக அன்றி, வழங்குபவர்களான தேவர்களாக இருப்பார்கள். இன்று, அருள்பவரின் குழந்தைகளான நீங்கள் எந்தளவிற்கு அருள்பவர்கள் ஆகியிருக்கிறீர்கள் என்று குழந்தைகள் அனைவரினதும் அருள்கின்ற ஸ்திதியை பாப்தாதா சோதித்தார். எதையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எந்தவிதமான எண்ணமும் தந்தையிடம் ஒருபோதும் கிடையாது. அவர் சதா வழங்குவதைப் பற்றியே எண்ணுகிறார். உங்களிடம் உள்ள பழையவை அனைத்தையும் வழங்கும்படி அவர் கேட்கும்போதும், உங்களுக்கு அதன் பிரதிபலனாக அனைத்தையும் புதியதாக வழங்குகிறார். பெறுவதெனில், நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து பெற்றதை வழங்குவதாகும். எனவே, தற்சமயம், பாப்தாதா குழந்தைகளின் தலைப்புகளில் ஒன்றை மிகவும் விரும்புகிறார். அந்தத் தலைப்பு என்ன? வெளிநாட்டில் இருந்து வந்த தலைப்பு. எந்தத் தலைப்பு? (காலத்தின் அழைப்பு).

குழந்தைகளுக்கான காலத்தின் அழைப்பு என்னவென்று பாப்தாதா பார்த்தார். பாப்தாதாவே குழந்தைகளான உங்களுக்கும், உலகிற்கும் சேவை சகபாடி என்பதை உங்களால் காண முடிகிறது. எவ்வாறாயினும், இந்த வேளையில் குழந்தைகளான உங்களுக்கு காலத்தின் அழைப்பு என்னவென்பதை பாப்தாதா பார்த்தார். தற்சமயம் காலத்தின் அழைப்பு என்னவென்பதை உங்களாலும் புரிந்து கொள்ள முடியும். உங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் சேவைக்காகச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றுகிறீர்கள். இன்னமும் அதைச் செய்கிறீர்கள், அல்லவா? எவ்வாறாயினும், அது உங்களுக்காகவே ஆகும். உங்களுடைய கேளுங்கள்: உங்களுக்கான காலத்தின் அழைப்பு என்ன? தற்போதைய காலத்தின் அழைப்பு என்ன? தற்காலத்திற்கேற்ப, குழந்தைகளான நீங்கள் அனைவரும் அருள்பவராக இருக்கும் விழிப்புணர்வை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதையே பாப்தாதா காண்கிறார். சுய முன்னேற்றத்திலும், அனைவருக்காகக் கொண்டிருக்கும் அன்பிலும் அருள்பவராக இருக்கும் உணர்வுகள் வெளிப்படையாகப்

புலப்படுகின்றனவா? ‘மனிதர்கள் எவ்வாறிருந்தாலும் அல்லது அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், நான் அருள வேண்டும்’. அருள்பவர் சதா எல்லையற்ற மனோபாவத்தைக் கொண்டிருப்பார். எல்லைக்குட்பட்ட மனோபாவத்தை அல்ல. அருள்பவர் ஒருவர் சதா நிரம்பியவராகவும், நிரம்பி வழிபவராகவும் இருப்பார். அருள்பவர் சதா மாஸ்ரர் மன்னிப்புக் கடலாக இருப்பார். இதனால், உங்களுடைய எல்லைக்குட்பட்ட சம்ஸ்காரங்களும், மற்றவர்களின் சம்ஸ்காரங்களும் வெளிப்படுத்தப்படாமல், அமிழ்ந்து இருக்கும். நான் அருள வேண்டும். மற்றவர்கள் வழங்கினாலென்ன, வழங்காவிட்டாலென்ன, நான் அருள வேண்டும். ஒரு சம்ஸ்காரத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருக்கும் ஆத்மாவிற்கு நான் உதவ வேண்டும். அப்போது, எவருடைய எல்லைக்குட்பட்ட சம்ஸ்காரங்களும் உங்களை ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்த மாட்டாது. ஒருவர் உங்களை மதிக்கிறாரோ, இல்லையோ, அவர்கள் மதிக்காவிட்டாலும், நீங்கள் மதிக்க வேண்டும். இப்போது உங்களுக்குள் இவ்வாறான அருள்பவராக இருக்கும் உணர்வுகளை வெளிப்படும் நிலையில் கொண்டிருக்க வேண்டும். நீங்கள் இந்த உணர்வை உங்களுடைய மனதில் கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால்.... என்றிருக்கக்கூடாது. “ஆனால்” எதுவும் இருக்கக்கூடாது. “நான் இதைச் செய்ய வேண்டும்”. ஒருவரின் செயற்பாடு அல்லது வார்த்தைகள் உங்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இல்லாவிட்டால், நீங்கள் அவற்றை விரும்பாவிட்டால், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாதீர்கள். தீங்கான எதையும் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா? உங்களுடைய மனதில் அதைக் கிரகிப்பதெனில், அதை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்று அர்த்தமாகும். அது உங்களுடைய தலையையும் தொடாதிருக்கட்டும். அது தீங்கானதாக இருப்பதனால், அது நல்லதாக இல்லாதிருப்பதனால், உங்களுடைய தலையால் அல்லது உங்களுடைய இதயத்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாதீர்கள். அதாவது, அதைக் கிரகிக்காதீர்கள். அதற்குப் பதிலாக, அருள்பவராகி, நல்லாசிகளையும், தூய உணர்வுகளையும் கொண்டிருங்கள். எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதீர்கள். தற்போதைய காலத்திற்கேற்ப, உங்களுடைய தலையும், இதயமும் வெறுமையாக இல்லாவிடின், உங்களால் சதா சேவையாளர் ஆகமுடியாது. உங்களுடைய தலையும், இதயமும் எதிலாவது மும்முரமாக இருக்கும்போது, நீங்கள் என்ன சேவையைச் செய்வீர்கள்? அது வெளியுலகில் நீங்கள் எட்டு அல்லது பத்து மணிநேரம் பணிபுரிவதைப் போன்றே இங்கும் இருக்கும். நீங்கள் எட்டு அல்லது ஆறு மணிநேரம் சேவை செய்யும் சேவையாளராகவே இருப்பீர்கள். உங்களால் சதா சேவையாளர் ஆகமுடியாது. உங்களால் உங்களுடைய எண்ணங்களால், வார்த்தைகளால் அல்லது செயல்களால் சேவை செய்ய முடியும். அதாவது, உங்களுடைய தொடர்புகளாலும் உறவுகளாலும் சேவை செய்ய முடியும். ஒவ்வொரு விநாடியும் அருள்பவராக, ஒரு சேவையாளராக ஆகுங்கள். உங்களுடைய தலையை வெறுமையாக வைத்திருப்பதன் மூலம், உங்களால் சேவையில் தந்தையின் சகபாடி ஆக முடியும். உங்களுடைய இதயத்தை சதா சுத்தமாக வைத்திருப்பதன் மூலம், உங்களால் சேவையில் தந்தையின் சதா சகபாடிகள் ஆகமுடியும். நீங்கள் அனைவரும் செய்த சத்தியம் என்ன? நீங்கள் தந்தையுடன் இருந்து, அவருடனேயே திரும்பிச் செல்வீர்கள். இதுவே உங்களுடைய சத்தியம், அல்லவா? பாபா முன்னால் செல்ல, நீங்கள் பின்தொடர்வீர்கள் என்பதல்ல. அவ்வாறில்லை, அல்லவா? ஒன்றாக இருப்பதற்கான சத்தியத்தை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள், அல்லவா? எனவே, தந்தை சேவை செய்யாமல் இருக்கிறாரா? அவர் நினைவின்றியே இருப்பதில்லை. தந்தை நினைவில் இருக்கும் அளவிற்கு, நீங்கள் முயற்சி செய்து நினைவில் இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கும் அந்தளவு நினைவு இருக்கிறது. ஆனால் அது முயற்சியாலும், கவனம் செலுத்துவதனாலுமே ஆகும். தந்தைக்கு வேறு என்ன இருக்கிறது? பரமாத்மாவிற்கு, ஆத்மாக்களான நீங்கள் மட்டுமே இருக்கிறீர்கள். ஆமாம், ஆத்மாக்கள் அனைவரும் வரிசைக்கிரமமானவர்களே. தந்தையால் குழந்தைகளான உங்களின் நினைவின்றி இருக்க முடியாது. தந்தையால் குழந்தைகளான உங்களின் நினைவின்றி இருக்க முடியுமா? உங்களால் நினைவின்றி இருக்க முடியுமா? சிலவேளைகளில் நீங்கள் குறும்புத்தனம் செய்கிறீர்கள்.

எனவே, நீங்கள் எதைச் செவிமடுத்தீர்கள்? காலத்தின் அழைப்பானது: அருள்பவர் ஆகுங்கள். இதற்கே பெரும் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. உலகிலுள்ள ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் அழைப்பானது: ஹே, எமது விசேடமான, அதியன்பிற்குரிய தேவர்களே. நீங்கள் விசேடமான, அன்பிற்குரிய தேவர்கள், அல்லவா? ஏதாவதொரு ரூபத்தில், நீங்கள் ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் இஷ்ட தெய்வங்கள் ஆகுகிறீர்கள். எனவே, இப்போது ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் அழைப்பானது, “ஹே, இஷ்ட தெய்வங்களே, தேவ, தேவிகளே, மாற்றத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்! உங்களுக்கு இந்த அழைப்புக் கேட்கிறதா? பாண்டவர்களுக்கு இந்த அழைப்புக் கேட்கிறதா? இந்த அழைப்பைக் கேட்டதும், நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு அது கேட்பதனால், நீங்கள் ஏதாவது சத்தியை வழங்குகிறீர்களா? அல்லது, நீங்கள் அவ்வாறு செய்வீர்கள் என்று இன்னமும் சிந்திக்கிறீர்களா? உங்களுக்கு அந்த அழைப்புக் கேட்கிறதா? நீங்கள் மக்களுக்கு காலத்தின் அழைப்பைப் பற்றிக் கூறுகிறீர்கள். நீங்கள் சகல ஆத்மாக்களினதும் அழைப்பைச் செவிமடுக்கிறீர்கள். எனவே, விசேட தேவர்களே, இப்போது உங்களுடைய அருள்கின்ற ரூபம் வெளிப்பட்டும். நீங்கள் இப்போது அருள வேண்டும். எந்தவோர் ஆத்மாவும் விடுபடக்கூடாது. இல்லாவிடின், உங்களுக்கு முறைப்பாடுகள் என்ற மாலைகளே சூட்டப்படும். அவர்கள் முறைப்பாடு செய்வார்கள், அல்லவா? எனவே, நீங்கள் முறைப்பாடுகளின் மாலைகளை அணியும் இஷ்ட தெய்வங்களா அல்லது மலர் மாலைகளை அணியும் தேவர்களா? நீங்கள் எந்த விசேட தேவர்கள்? நீங்கள் பூஜிக்கத்தகுதிவாய்ந்தவர்கள், அல்லவா? நீங்கள் கடைசியாக வரப்போகிறீர்கள், மூத்தவர்கள் அனைவரும் மட்டுமே அருள்பவர்கள் ஆகுவார்கள், நீங்கள் அவ்வாறு ஆகுவது சாத்தியம் இல்லை என்று கருதாதீர்கள். இல்லை! அனைவரும் அருள்பவர்கள் ஆகவேண்டும்.

மதுவனத்திற்கு முதல் தடவையாக வந்திருப்பவர்கள், உங்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள்! அச்சா. இங்கு முதற்தடவையாக வந்திருப்பவர்களே, உங்களால் அருள்பவர்கள் ஆகமுடியுமா? அல்லது நீங்கள் இரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் வருடத்திலேயே அருள்பவர்கள் ஆகுவீர்களா? ஒரு வருடமாக ஞானத்தைப் பின்பற்றும்பவர்களால் அருள்பவர்கள் ஆகமுடியுமா? (ஹா ஜி). நீங்கள் மிகவும் புத்திசாலிகள். பாப்தாதா உங்களுடைய தைரியத்தைக் கண்டு எப்போதும் சந்தோஷம் அடைகிறார். நீங்கள் ஒரு வருடம் அல்லது ஆறு மாதங்கள் இந்த ஞானத்தில் இருந்தாலும் - நீங்கள் ஒரு வயதினரா அல்லது ஆறு மாதத்தவரா என்பதை பாப்தாதா அறிவார் - நீங்கள் உங்களை ஒரு மாதத்திலேயே பிரம்மாகுமார் அல்லது பிரம்மாகுமாரி என்று அழைக்கிறீர்கள். எனவே, ஒரு பிரம்மாகுமாராக அல்லது பிரம்மாகுமாரியாக ஆகுதல் என்றால், நீங்கள் தந்தை பிரம்மாவிடமிருந்து ஆஸ்திக்கான உரிமையைக் கோரியிருக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தமாகும். நீங்கள் பிரம்மாவை உங்களுடைய தந்தையாக ஏற்றுக் கொள்ளும்போது மட்டுமே, நீங்கள் ஒரு குமார் அல்லது குமாரி ஆகுகிறீர்கள். எனவே, பிரம்மாகுமார்களும் பிரம்மாகுமாரிகளுமான நீங்கள், தந்தை சிவனிடமிருந்தும், தந்தை பிரம்மாவிடமிருந்தும் ஆஸ்திக்கான உரிமையைக் கோரியிருக்கிறீர்கள். அல்லது, ஒரு மாத வயதினர் தமது ஆஸ்தியைக் கோர மாட்டார்களா? ஒரு மாத வயதைக் கொண்டவர்கள் ஆஸ்தியைப் பெறமாட்டார்களா? நீங்கள் உங்களுடைய ஆஸ்தியைப் பெற்றிருப்பதனால், மற்றவர்களுக்கு அதை வழங்குவதற்கான அருள்பவர்கள் ஆகுவீர்கள், அல்லவா? நீங்கள் எதைப் பெற்றிருக்கிறீர்களோ, அதை மற்றவர்களுக்கு வழங்க ஆரம்பிக்க வேண்டும், அல்லவா?

நீங்கள் தந்தையுடன், அவரை உங்களுடைய தந்தையாகக் கருதி தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தால், உங்களால் ஒரு தினத்திலும் உங்களுடைய ஆஸ்தியைப் பெற முடியும். “ஆமாம், இது நல்லது, இங்கு ஏதோ சக்தி உள்ளது. குறைந்தபட்சம் எங்களுக்குப் புரிகிறது” என்பதாக இருக்கக்கூடாது. அவ்வாறு இருக்கக்கூடாது. வெறுமனே அவதானிப்பவர்கள் அன்றி, புரிந்து கொள்ளும் குழந்தைகளே ஆஸ்திக்கான உரிமையைக் கொண்டவர்கள் ஆகுகிறார்கள். நீங்கள் ஒரே நாளில் பாபாவை உங்களின் இதயபூர்வமாக உங்களுடைய தந்தையாக ஏற்றுக் கொண்டால், உங்களால் உங்களுடைய ஆஸ்திக்கான உரிமையைக் கோர முடியும். உங்கள் அனைவருக்கும் உரிமை இருக்கிறதல்லவா? நீங்கள் அனைவரும் பிரம்மாகுமார்களும், பிரம்மாகுமாரிகளும் ஆவீர்கள், அப்படியல்லவா? அல்லது, நீங்கள் இன்னமும் அவ்வாறு ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் அவ்வாறு ஆகிவிட்டீர்களா அல்லது அவ்வாறு ஆகுவதற்காக இங்கு வந்திருக்கிறீர்களா? எவராலும் உங்களை மாற்றமுடியாதல்லவா? பிரம்மாகுமார்களும், பிரம்மாகுமாரிகளும் ஆகுவதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் வெறுமனே குமார்களும், குமாரிகளும் ஆகுதல் என்பது சாத்தியமாகுமா? பிரம்மாகுமார்களும், பிரம்மாகுமாரிகளும் ஆகுவதில் பல நன்மைகள் உள்ளன. ஒரு பிறவிக்கு மட்டுமன்றி, பல பிறவிகளுக்கு நன்மை உள்ளது. நீங்கள் உங்கள் பிறவியின் அரைப்பகுதிக்கு அல்லது காற்பங்கிற்கே முயற்சி செய்கிறீர்கள். நீங்கள் பெறும் வெகுமதியோ பல பிறவிகளுக்கானது. உங்களைப் பொறுத்தவரையில், நன்மையைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

காலத்திற்கேற்ப, தற்சமயம், பாப்தாதா குறிப்பாக உங்களுடைய கவனத்தை ஒரு விடயத்தை நோக்கி ஈர்க்கிறார். ஏனெனில் அவர் சதா குழந்தைகளான உங்களின் பெறுபேறுகளைப் பார்க்கிறார். உங்களுடைய பெறுபேறுகளில் நீங்கள் மிக நல்ல தைரியத்தைக் கொண்டிருப்பதை பாபா கண்டார். உங்களிடம் மிக நல்ல இலக்கும் உள்ளது. எவ்வாறாயினும், அந்த இலக்கைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, உங்களுடைய இலக்கிற்கும், அதன் தகைமைகளுக்கும் இடையில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. உங்கள் அனைவரினதும் இலக்கு, முதலாம் இலக்கத்திற்குரியவர் ஆகுவதாகும். பாப்தாதா உங்கள் எவரிடமாவது, உங்களுடைய இலக்கு 21 பிறவிகளுக்கான இராச்சிய பாக்கியத்தைக் கோரி, சூரிய வம்சத்திற்குரியவர் ஆகுவதா அல்லது சந்திர வம்சத்திற்குரியவர் ஆகுவதா என்று கேட்டால், நீங்கள் அனைவரும் எதற்கு உங்கள் கரங்களை உயர்த்துவீர்கள்? நீங்கள் சூரிய வம்சத்திற்குரியவர் ஆகுவீர்கள் என்பதற்கே கரங்களை உயர்த்துவீர்கள். யாராவது சந்திர வம்சத்திற்குரியவர் ஆக விரும்புகிறீர்களா? யாராவது இராமர் ஆகவிரும்புகிறீர்களா? எவரும் இல்லை! உங்களில் ஒருவர் அவ்வாறு ஆகவேண்டும். யாரோ ஒருவர் இராமர் ஆகப் போகிறார். (ஒருவர் தனது கரத்தை உயர்த்தினார்). இது நல்லது. இல்லாவிடின், இராமரின் ஆசனம் வெறுமையாக இருக்கும். எனவே, உங்கள் அனைவருக்கும் மிக நல்ல இலக்கு உள்ளது. உங்களுடைய இலக்கிற்கேற்ப தகைமைகள் இருக்கும் வகையில் கவனம் செலுத்துவது அத்தியாவசியமானதாகும். இதற்கான காரணம் என்ன? இது உங்களுக்கு இன்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது, நீங்கள் சிலவேளைகளில் எடுப்பவர் ஆகுகிறீர்கள். ‘இது நிகழ வேண்டும், இவர் இதைச் செய்ய வேண்டும், இவர் உதவி செய்ய வேண்டும், அவர் மாறினால், நான் மாறுவேன், இந்தச் சூழ்நிலை சரியாக இருந்திருந்தால், நான் நன்றாக இருந்திருப்பேன்’. இதன் அர்த்தம் எடுப்பவராக ஆகுவதாகும். இது அருள்பவராக இருத்தல் அல்ல. ஒருவர் உங்களுக்கு எதையாவது தந்தாலென்ன தராவிட்டாலென்ன, தந்தை உங்களுக்கு அனைத்தையும் வழங்கியிருக்கிறார். தந்தை சிலருக்கு அதிகமாகவும், ஏனையோருக்குக் குறைவாகவும் வழங்கியுள்ளாரா? ஒரேயொரு பாடநெறியே உள்ளது. நீங்கள் ஞானத்தில் 60 வருடங்கள் இருந்தாலென்ன அல்லது ஒரு மாதம் இருந்தாலென்ன, நீங்கள் அனைவரும் ஒரே பாடநெறியையே கற்றுள்ளீர்கள். அல்லது, 60 வருடங்கள் ஞானத்தில் இருப்பவர்களுக்கான பாடநெறி, ஒரு மாதம் ஞானத்தில் இருப்பவர்களுக்கானதை விட வேறுபட்டதா? நீங்கள் இன்று கற்றதைப் போலவே, அவர்களும் அதே பாடநெறியையே கற்றார்கள். ஞானம் ஒன்றே ஆகும். நீங்கள் பெறும் அன்பும், சகல சக்திகளும் ஒன்றே ஆகும். அனைத்தும் ஒன்றே.

பாபா ஒருவருக்கு 16 சக்திகளையும், இன்னொருவருக்கு எட்டு சக்திகளையும் வழங்கவில்லை. நீங்கள் அனைவரும் அதே ஆஸ்தியையே பெற்றிருக்கிறீர்கள். தந்தை உங்கள் அனைவரையும் நிரம்பியவர்களாகவும், நிரம்பிவழிபவர்களாகவும் ஆக்கியிருப்பதனால், இத்தகைய ஆத்மாக்கள் அருள்பவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். இன்னமும் எடுப்பவர்களாக அல்ல. 'நான் வழங்க வேண்டும். ஒருவர் வழங்கினாலென்ன, வழங்காவிட்டாலென்ன, நான் எடுப்பதன்றி, கொடுப்பதற்கான ஆசையை மட்டுமே கொண்டிருக்க வேண்டும்.' நீங்கள் அருள்பவராக வழங்கும் அளவிற்கு, உங்களுடைய பொக்கிஷங்கள் மேலும் அதிகரிக்கும். உதாரணமாக, நீங்கள் ஒருவருக்கு மரியாதை கொடுக்கும்போது, மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதெனில், உங்களுடைய சொந்த மரியாதையை அதிகரிக்கின்றீர்கள் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். அது வழங்குதல் அல்ல. ஏனெனில் வழங்குதல் என்றால் பெறுதல் என்று அர்த்தமாகும். எடுக்காதீர்கள். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, கொடுங்கள். இது பெறுவதை ஒத்ததாகும். எனவே, காலத்தின் அழைப்பு என்னவென்பதை நீங்கள் புரிந்து கொண்டீர்களா? அது என்ன? ஒரு வார்த்தையை நினைவில் வைத்திருங்கள் - 'அருள்பவர்'. என்ன நிகழ்ந்தாலும், 'அருள்பவர்' என்ற ஒரு வார்த்தையை நினைவில் வைத்திருங்கள். ஆசைகளின் அறிவே இல்லாதவர் ஆகுங்கள். சூட்சுமமாகவோ அல்லது பௌதீகமாகவோ எதையும் பெறுவதற்கான எந்தவிதமான ஆசையும் இல்லாதிருக்கட்டும். அருள்பவர் என்றால் முற்றிலும் ஆசைகளின் அறிவே இல்லாதவர், நிரம்பியிருப்பவர் என்று அர்த்தமாகும். நீங்கள் எதையாவது பெற வேண்டும் என்று விரும்பும் வகையில் உங்களுக்குள் எதுவும் குறைவாக இருப்பதாக நீங்கள் அனுபவம் செய்ய மாட்டீர்கள். நீங்கள் சகல பேறுகளாலும் நிரம்பியிருப்பீர்கள். எனவே, உங்களுடைய இலக்கு என்ன? சம்பூரணம் ஆகுவதல்லவா? அல்லது, நீங்கள் எதைப் பெற்றாலும் சந்தோஷப்படுகிறீர்களா? சம்பூரணம் ஆகுவதெனில், முழுமை அடைதல் என்று அர்த்தமாகும்.

இன்று, வெளிநாட்டில் இருந்து வந்திருப்பவர்களுக்கு விசேடமானதொரு வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது நல்லது. வெளிநாட்டில் இருந்து வந்திருப்பவர்கள், முதலாவது வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே, நீங்கள் விசேடமாக நேசிக்கப்படுபவர்கள். ஏனைய அனைவரையும் வரவேண்டாம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வெளிநாட்டில் இருக்கும் அனைவருக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுள்ளது. பாப்தாதா சகல குழந்தைகளையும் நினைக்கிறார். ஆனால், இரட்டை வெளிநாட்டவர்களையும், அவர்களின் தைரியத்தையும் பார்க்கும்போது, அவர் சந்தோஷம் அடைகிறார். தற்சமயம், உங்களுக்குள் அதிகளவு குழப்பங்கள் இல்லை. இப்போது வேறுபாடு காணப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில், நீங்கள் இந்திய கலாச்சாரம், வெளிநாட்டுக் கலாச்சாரம் என்று கேள்விகள் கேட்பதுண்டு. இப்போது நீங்கள் அதைப் புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். நீங்கள் இப்போது பிராமணக் கலாச்சாரத்திற்கு உரியவர்கள். இது இந்தியக் கலாச்சாரமும் இல்லை. வெளிநாட்டுக் கலாச்சாரமும் இல்லை. இது இப்போது பிராமணக் கலாச்சாரம்! இந்தியக் கலாச்சாரம் சில சிக்கல்களை ஏற்படுத்தக்கூடும். ஆனால் பிராமணக் கலாச்சாரம் இலகுவானது. பிராமணக் கலாச்சாரம் என்பது உங்களுடைய சுயமரியாதையைப் பேணி, சுய இறைமைக்குரிய உரிமையைக் கோருவதாகும். இதுவே பிராமணக் கலாச்சாரம் ஆகும். நீங்கள் இதை விரும்புகிறீர்கள், அல்லவா? நீங்கள் எவ்வாறு இந்தியக் கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றுவது என்று இப்போது கேள்வி கேட்பதில்லை, அல்லவா? அல்லது, அது கடினமாக இருக்கிறதா? அது இலகுவாக உள்ளதல்லவா? நீங்கள் வீடு திரும்பிய பின்னர், இது சிறிதளவு கடினம் என்று கூறாதிருப்பதில் கவனமாக இருங்கள். நீங்கள் வீடு திரும்பிய பின்னர், இவ்வாறு எழுதாதீர்கள். அது இலகுவானது என்று நீங்கள் கூறினீர்கள், ஆனால் உண்மையில் அது சிறிதளவு கடினமானது என்று எழுதாதீர்கள். இது இலகுவானதா? அல்லது, சிறிதளவு கடினமானதா? இதில் கஷ்டமே இல்லை! இது மிகவும் இலகுவானது. சகல விளையாட்டுக்களும் இப்போது முடிவடைந்துவிட்டன. இதனாலேயே நீங்கள் வியப்பிற்குள்ளாகுகிறீர்கள். நீங்கள் இப்போது மிகவும் பலம் வாய்ந்தவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள். குழந்தைப் பருவத்து விளையாட்டுக்கள் அனைத்தும் முடிவடைந்துவிட்டன. நீங்கள் அனைவரும் இப்போது அனுபவசாலிகள் ஆகிவிட்டீர்கள். பழையவர்கள் பலம் வாய்ந்தவர்கள் ஆகும்போது, புதியவர்களும் பலம் வாய்ந்தவர்கள் ஆகுவதை பாப்தாதா காண்கிறார். அச்சா. நீங்கள் ஒவ்வொருவரையும் முன்னேற்றச் செய்வது நல்லது. நீங்கள் மிக நல்ல முயற்சியைச் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் இப்போது சூழ்நிலைகளை தாதிகளிடம் எடுத்துச் செல்வதில்லை, அல்லவா? நீங்கள் இப்போதும் கதைகளையும், சூழ்நிலைகளையும் தாதிகளிடம் எடுத்துச் செல்கிறீர்களா? அவை குறைவடைந்து விட்டன! வேறுபாடு காணப்படுகிறதல்லவா? (தாதி ஜான்கியிடம்) எனவே, நீங்கள் இப்போது நோய்வாய்ப்படக்கூடாது! கதைகளாலும், சூழ்நிலைகளாலுமே உங்களுக்கு நோய்கள் ஏற்பட்டன. அவை அனைத்தும் இப்போது முடிவடைந்துவிட்டன. நீங்கள் நல்லவர். நீங்கள் அனைவரும் சிறந்த, விசேடமான நற்குணங்களைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய இதயத்தின் சுத்தம் மிகவும் நன்று. நீங்கள் எதையும் உள்ளே வைத்திருப்பதில்லை. நீங்கள் அனைத்தையும் அகற்றிவிடுகிறீர்கள். சூழ்நிலை எவ்வாறானதாக இருந்தாலும், நீங்கள் அதைப் பற்றி நேர்மையாகப் பேசுகிறீர்கள்: 'இது இவ்வாறு அல்ல. இது இவ்வாறானது'. நீங்கள் சுற்றிவளைத்துப் பேசுவதில்லை. ஆனால் நீங்கள் எதையும் உள்ளது உள்ளபடி உரைக்கிறீர்கள். இந்தச் சிறப்பியல்பு நல்லது. இதனாலேயே, தந்தை கூறுகிறார்: தந்தை உண்மையான, சுத்தமான இதயத்தையிட்டுக் களிப்படைகிறார். 'ஆமாம்' என்றால் ஆமாம், 'இல்லை' என்றால் இல்லை! நீங்கள் வேறு எதையும் கருத்தில் கொள்வதில்லை. நீங்கள் கட்டாயத்தின் பேரில் இயங்குவதில்லை. நீங்கள் பாதையைப் பின்பற்றினால், அதை முழுமையாகப் பின்பற்றுகிறீர்கள். இல்லாவிடின், பின்பற்றுவதில்லை. அச்சா.

உங்களால் ஒரு விநாடியில் பறக்க முடிகிறதா? உங்களுடைய இறக்கைகள் சக்திவாய்ந்தவை, அல்லவா? நீங்கள் 'பாபா' என்று கூறியதும், பறக்கிறீர்கள். (பாபா அப்பியாசத்தைச் செய்வித்தார்)

தந்தையைப் போன்று அருள்பவருக்குரிய மேன்மையான உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கும் எங்கும் உள்ள சகல குழந்தைகளுக்கும், சதா நினைவிலும், சேவையிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் சகல மேன்மையான ஆத்மாக்களுக்கும், கடவுளின் சேவை சகபாடிகள் அனைவருக்கும், தமது இலக்கையும், தகைமைகளையும் சமம் ஆக்குபவர்களுக்கும், சதா அன்பாகவும், தந்தைக்குச் சமமாகவும், நெருக்கமாகவும் இருப்பவர்களுக்கும், பாப்தாதாவின் கண்களின் நட்சத்திரங்களுக்கும், சதா உலகிற்காக நன்மை தரும் உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கும் கருணைநிறைந்த ஆத்மாக்களுக்கும், மதுவனத்திற்கு அருகிலோ அல்லது கீழேயோ அமர்ந்திருக்கும் கருணைநிறைந்த மாஸ்ரர் மன்னிப்புக் கடல்களுக்கும், பாப்தாதாவின் முன்னால் அமர்ந்திருக்கும் சகல குழந்தைகளுக்கும், அன்பும், நினைவும், நமஸ்காரங்களும் உரித்தாகட்டும்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் பலமில்லியன் மடங்கு பாக்கியசாலிகளாகி, சதா உங்களுடைய மேன்மையான பாக்கியத்தின் போதையையும், சந்தோஷத்தையும் பேணுவீர்களாக. மத ஸ்தாபகர்கள் அல்லது உலக குருக்கள் என்று அழைக்கப்படும் உலகிலுள்ள எவரும், தாயும் தந்தையும் என்ற வடிவில் கடவுளிடமிருந்து அலௌகீகப் பிறப்பினை அல்லது பராமரிப்பைப் பெறுவதில்லை. அவர்களால் தமது கனவுகளிலேனும் அலௌகீகத் தாயையும், தந்தையையும் அனுபவம் செய்ய முடியாது. ஆனால் மேன்மையான, பன்மடங்கு மில்லியனர் ஆத்மாக்களான நீங்கள், தாயிடமும் தந்தையிடமும் இருந்து சகல உறவுமுறைகளிலும் தினமும் அன்பையும், நினைவுகளையும் பெறுவதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள். சர்வசக்திவானான தந்தை குழந்தைகளான உங்களின் சேவகர் ஆகி, ஒவ்வோர் அடியிலும் தனது சகவாசத்தை நிறைவேற்றுகிறார். இந்த மேன்மையான பாக்கியத்தின் போதையையும், சந்தோஷத்தையும் பேணுங்கள்.

சுலோகம்: உங்களுடைய சரீரத்தையும், மனதையும் சதா சந்தோஷமாக வைத்திருப்பதற்கு, சக்திவாய்ந்த சந்தோஷமான எண்ணங்களைக் கொண்டிருங்கள்.

ஓம் சாந்தி